

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto . . . . . K 12—
 pol leta . . . . . " 6—
 četrt leta . . . . . " 3—
 na mesec . . . . . " 1-10
 Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
 Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v prtiličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
 Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto . . . . . K 18—
 pol leta . . . . . " 9—
 četrt leta . . . . . " 4-50
 na mesec . . . . . " 1-60
 Za inozemstvo celo leto . . . . . " 28—
 Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Hrvaška delegacija v ogrskem državnem zboru za rekrutni kontigent in indemnitetu.

Zagreb, 20. julija. Hrvaška delegacija v Budimpešti je imela pred odhodom ministrskega predsednika grofa Khuen-Hedervarya včeraj še sejo, v kateri je sklenila, da je pripravljena odstopiti od svojega stališča v zadevi indemnitetu in rekrutnega kontingenta. Glede tega sklepa izda posebno spomenico, ki se bo glasila, da je hrvaška delegacija pripravljena votirati ogrski vladi indemnitetu in rekrutni kontigent, toda pod pogojem, da se rešijo v smislu dogovora med vlado in hrvaško-srbsko koalicijo vprašanja, kakor tudi službena pragmatika železniških uradnikov res v hrvaškem smislu.

Adresna debata v ogrskem državnem zboru.

Budimpešta, 20. julija. Zanimiv dogodek v veliki puščobi adresne debate v ogrskem državnem zboru je nastop katoliškega poslanca župnika Richterja, ki v svojem govoru nastopa zlasti proti koruptivni politiki ogrske ljudske stranke. Govornik navaja v svojem govoru med drugim to-le: Ljudska stranka ni prava katoliška stranka, marveč stranka korumpiranih ljudi. Njen poslanec Szmreczany n. pr. je bil še prav pred kratkim strasten liberalce in zvest pristaša grofa Tisze. Znan je njegov izrek: »Z grofom Štefanom Tiszo živim, z grofom Štefanom Tiszo umrjem! Ni bilo treba ne smrti, ne kake druge nesreče in po dobrih treh mesecih po tem izreku se je že vrgel v naročje ljudske stranke. Govornik se peča nato z nečuvnim postopanjem in terorizmom, ki ga je izvrševala ljudska stranka pri zadnjih volitvah v njegovem volilnem okraju. Tako je nek madžarski župnik v svojem volilnem okraju se za volilno agitacijo poslužil sledečega sredstva: Njemu se je baje prikazal predsednik liberalne stranke in sicer se mu je prikazal z razbeljenim križem na prsih. Toda na križu ni visel Izveličar, marveč pravi pravcati zlodej. V posameznih volilnih okrajih so župniki še pred volitvami prirejali prave orgije, na katerih se je pijančevalo do nezavesti. Posamezni župniki so vabili še pred volitvami v župnišča volilce in z njimi neprenehoma popivali, tako da so se kmetje sedaj popolnoma odvadili dela in pohajkujejo ter pijančujejo naprej. Nato se peča govornik z osebami posameznih kandidatov ljudske stranke ter s svojimi navedbami dokaže, da med njimi ni niti enega, ki bi bil iz prepričanja katoliških nazorov, nasprotno so vsi ti poslanci postali prvobornilci katoliške ljudske stranke na Ogrskem iz same dobičkarije. Nek član ljudske stranke v parlamentu je po govornikovih navedbah agitiral pri kmetih tudi s tem argumentom, da hočejo liberalci, da ima vsak liberalce dve ženi, česar neposredna posledica bi bila, da bi si moral tudi vsak kmet držati

po dve ženi. O njem, ki je katoliški govornik, so razstrošali ti ljudje vesti, da je protestant, kar je še slabše kot sam zlodej in prebacivali so mu tudi renegatstvo. Govornik konča z vzklikom: Vsak drug v zbornici je bolj krščansko - katoliški kakor pa zastopniki krščansko - katoliško ljudske stranke v ogrskem parlamentu.

Bosanski sabor.

Sarajevo, 20. julija. V današnji seji sabora je vlada predložila zakonsko predlogo glede odkupa kmetov. Ta zakon določa, da se ima izvršiti odkup na podlagi prostovoljnega dogovora med lastnikom posestva in kmetom. Obligatorični odkup kmetov se je vsled te vladne zakonske predloge opustil.

Trgovska pogodba med Avstrijo in Srbijo.

Belgrad, 20. julija. Ker se je poklicalo srbskega finančnega ministra iz nekega srbskega zdravilišča v Belgrad in ker so avstrijski delegati odpotovali v Budimpešto, spravlja del srbskega časopisja te dve okolnosti v zvezo s težkočami, ki so se vnovič pojavile pri pogajanjih radi sklenitve pogodbe. »Politika« poroča, da je bil včerajšnji ministrski svet zelo buren, nasproti pa se v vladnih krogih pričakuje in tudi izraža upanje, da se pogajanja še v tem tednu dokončajo uspešno.

Srbija in jubilej črnogorskega kneza.

Belgrad, 20. julija. Po informacijah na kompetentnem mestu se kralj Peter vendarle osebno udeleži jubilejskih slavnosti na Cetinju ob priliki petdesetletnice vladanja kneza Nikole. Spremljal pa ga bo samo minister zunanjih del dr. Milan Milovanović in večja vojaška suita.

Belgrad, 20. julija. Večina izmed belgradskih listov priobčuje oklice na narod, v katerem se ga pozivlje, naj se pod nobenim pogojem ne udeleži jubilejske slavnosti na Cetinju.

General Stoljetov in bolgarski prestolonaslednik.

Sofija, 20. julija. General Stoljetov, ki je v rusko-turški vojni poveljeval četi bolgarskih prostovoljcev, je zaprosil avdienco pri bolgarskem prestolonasledniku Borisu, in sicer še predno je odpotoval iz Rusije v Sofijo. Čim je bil o tej prošnji obveščen kralj Ferdinand, je takoj odredil, da more kraljevič Boris zapustiti Sofijo. Na prošnjo generala Stoljetova pa je kraljevska pisarna odgovorila, da se njegovi želji ne more ugoditi, ker je prestolonaslednik odpotoval. Opozicijski listi izrabljajo ta incident in napadajo vehementno kralja Ferdinanda.

Napad klerikalcev na udeležence Ciril - Metodove slavnosti v Žalecu.

Žalec, 20. julija. Žalski kaplan Schreiner je priredil minulo nedeljo v Vrbju pri Žalcu, kot konkurenčno slavnost veliki Ciril-Met. ljud. veselici v Žalcu gledališčno predstavo, in sicer pri Nidorferju, po domače Gor-

jupu. Ko se je ponoči vračal kmet Korent iz Vrbja z žalske veselice domov, so ga ustavili pri njegovi hiši trije mlečnozobi klerikalni mladeniči in so ga začeli prijemati, zakaj je šel v Žalec na liberalno veselico in ne raje v Vrbje na krščansko? Korent je odgovoril, da lahko gre, kamor sam hoče in kamor ga veseli, nakar so mu začeli klerikalni fantje groziti tako, da je moral zbežati k svojemu gospodarskemu poslopiju si iskat kakega orožja za silobran. Medtem pa je prišel iz Žalca po isti poti čevljar Cokan iz Vrbja. Tudi tega so se lotili nahujskani fantalini; toda zavrnil jih je, kakor so zaslužili. Toda ti trije cestni tolovaji so dobili pomoč iz bližnjega hmeljšiča, kjer so bili skriti njihovi tovariši — in sedaj so skupno napadli Cokana. Eden mu je zasadel nož globoko v levo stran prsi, v neposredno bližino srca, drugi so ga ranili po rami, rokah in licu. Cokan je smrtno nevarno ranjen; bil je včeraj spovedan. Razburjenje po naprednem Žalcu in okolici je nepopisno. Zlasti se obrača ljudska nevolja proti kaplanu Schreinerju, kateri se je preselil sem iz Dobrne, kjer je bilo za njegovega kaplanovanja vse polno pobojev in pretefov, katere so po večini izvršili klerikalni kmečki fantje. Orožniki že preiskujejo celo zadevo, ki bode imela še dalekosežne posledice.

Organizacija slovenskih obrtnikov na Spod. Štajerskem.

Celje, 19. julija. Narodna obrtnika, ključavnice Rebek v Celju in stavitelj mlinov Čretnik v Št. Jurju ob Juž. železnici, marljivo nadaljujeta z organizatoričnim delom za slovensko obrtniško organizacijo na Sp. Štajerskem. Minulo nedeljo sta se vršila lepo obiskana obrtniška shoda v Mozirju in Gornjem gradu. Prvi cilj tega delovanja je ustanovitev zveze slovenskih obrtnih zadrug na Spodnjem Štajerskem.

Vstaja v Albaniji.

Solun, 20. julija. Turška vojska je imela pri Bici ljuto bitko z vstaši iz Ljume. Arnavti so se morali umakniti in so imeli velike izgube. Istočasno je vojska imela krvavi boj na dveh mestih v Gilanskem okraju. Tudi tukaj so se morali uporniki umakniti. Turška vojska pa je vjela 8 albanskih kolovodij. V boju je padel brat albanskega vodje Ademe Kabaše.

Skoplje, 20. julija. Vojska se je napotila iz Plemetine v Mihalić na Kosovem polju. Z namenom, da ujame arnavtskega prvaka Bejo, kateremu je že preje razrušila utrjeno stanovanje. Pri tej priliki se je vnel v Mihaliću ljut boj, ki je trajal več kakor 4 ure. Beja je utekel, pač pa so vojaki ujeli 4 albanske četovodje.

Skoplje, 20. julija. Vest vašega lista, da je duša albanske vstaje Isa Baljetinac utekel v Črno goro, se potrjuje. Utekel pa je tudi eden izmed najodličnejših arnavtskih kolovodij

Iđris Sefer. Govori se, da je utekel v Srbijo, drugi pa zopet zatrjujejo, da je skrit v arnavtskih katoliških vaseh v tetalskem okraju.

Solun, 20. julija. Kakor je znano, pobira vojska orožje po vsi Albaniji in Macedoniji in sicer z največjo strogostjo. Zato je vzbudilo splošno začudenje, da vojska ni potrebovala orožja med katoliškimi arnavtskimi plemeni Merturi in Nika v Maleziji. Domneva se, da se je to zgodilo na direktno intervencijo avstro - ogrskega ministristva zunanjih del.

Kako Šefket-paša razorožuje Albance.

Solun, 20. julija. Šefket-paša, ki je spočetka vodil osebno razoroževalno akcijo, je odredil, da se je na javni cesti preteplo s palicami več Arnavtov, med temi tudi ljudi iz boljših slojev; vzrok temu je, da so hoteli utajiti orožje. Pretepavanje s palicami je pripomoglo Turkom do zaželjenega uspeha. V dibriški okolici so turške čete razdrle 26 gospodarskih poslopij.

Tovarna pognana v zrak.

Monakovo, 20. julija. Iz Friedrichshofena poročajo, da je eksplozirala tamošnja tovarna Zeppelinove družbe za pripravljavanje vodikovega plina. Cela tovarna je zletela v zrak in je popolnoma razdejana. Mnogo delavcev je težko ranjenih, eden od njih smrtnonevarno.

Grško časopisje proti Francoski.

Atene, 20. julija. Tukajšni listi zelo napadajo francoskega poslanca Deville, ki se je baje žaljivo izrazil o Grški in grškemu časopisju. Časopisje predbaciva Francoski, da je pri kretskem vprašanju postopala kramarsko in da se je radi borih 16 Mohamedancev v kretski narodni skupščini in radi svojih kramarskih teženj spozabila tako daleč, da sedaj s svojim nerazumljivim postopanjem pri kretskem vprašanju razburja ves svet.

Spor med Špansko in Vatikanom.

Rim, 20. julija. V papeških krogih se odločno zatrjuje, da se je Vatikan za trdno odločil radi znanega spora pretrgati s Špansko vse diplomatične vezi.

Zarota reakcionarjev na Turškem.

Carigrad, 20. julija. List »Tanin« objavlja podrobnosti o razkriti reakcionarni zaroti in o uspehih, ki jih je dosegla dosedaj tozadevna preiskava. Glavni vodja tega zarotnega gibanja je bil Šerif-paša, ki pa jo je še pravočasno odkuril v Pariz. Provročitelj in Šerif-paše najzvestejši sozarotnik pa je bil častnik Mustafa Natif, ki je bil pod prejšnjim sultanom general telesne garde.

Lepo razmere na Turškem.

Carigrad, 20. julija. Včeraj je bilo aretiranih v mornarskem arzenalu več delavcev, katerim so prišli na sled, da so odnašali za reakcionarje iz arzenala orožje in uniforme.

Sic volo, sic jubeo.

Kadar se je pri nas že pomiril kak preprič v napredni stranki, tedaj prav rad pricaplja »Učiteljski Tovariš« in za njim tržaška »Edinost«, pa ulivata olje na ognjišče, da bi zopet vzplamtelo, kar je bilo že skoraj ugasnilo. Tako tudi sedaj radi preprič med »starimi« in »mladimi« pri volitvah v odbor Ciril in Metodove družbe. Prav kakor da so »stari« in »mladi« otročiči za šolsko klopjo, kriči »Učiteljski Tovariš« nad njimi: Mir! »Edinost« pa se ve, vse to podpiše! A notranji pomen te postane kaše je: stari nimajo pri družbi ničesar iskati. In zakaj ne? Zategadej ne, ker hočeta to imeti »Učiteljski Tovariš« in tržaška »Edinost«. Pa se bodeta tudi ta dva prepričala, da dandanes, ko hočejo klerikalci v svoji »Straži« skovati si mogočno politično organizacijo, ne bo mogoče, da bi se v Ciril Metodovi družbi kuhala samo sladka repa, in še ta le za rektorij učiteljskih sester. Nekaj kompromisov bo gospoda že morala dopustiti, ker je pri tako kompliciranem organizmu kot je naša družba, pač samo ob sebi umljivo! »Mir« je največkrat podoben stagnaciji, katera je pa vselej škodljiva! Gesla: »sic volo, sic jubeo« pa v naši družbi ne bode izvajal niti »Učiteljski Tovariš«, niti tržaška »Edinost«. Tudi mi ga ne bomo mogli izvajati! Če se ne motimo, bo že v tem pogledu potreben prvi kompromis! —r.

Zdravstveno stanje županovo.

Iz dejstva, da gospod župan Ivan Hribar ni odpotoval z deputacijo mestnega občinskega sveta, ki je bila poslana v Krakov na grunewaldske slavnosti, se je v javnosti splošno sklepalo, da je gospod župan nanovo nevarno obolel. To domnevanje je brez podlage. V prijetnem položaju smo namreč konstatirali, da se gospod župan prav dobro počuti in da biva na odpočitku v svojem letnem bivališču v Cerkljah. Da ni šel z deputacijo v Krakov, je krivo to, da se je neposredno pred odhodom deputacije nalahko prehladil in mu je vsled tega zdravnik odsvetoval dolgo in mučno potovanje. Prehlajenje je v par dneh brez vsakih posledic ponehalo.

Spomenik septemberskim žrtvam.

Na pritisk škofa Antona Bonaventure Jegliča in deželne vlade se bodo trupla Ivana Adamiča in Rudolfa Lunda izkopala in prenesla v nove grobove tik ob grobnici, ki jo je kupil gospod župan Hribar. Združeni narodni odbor je storil vse, da bi škof dovolil postaviti spomenik na grobu, kjer sedaj počiva

vata žrtvi. Ves trud je bil zaman. Škof je zahteval, naj se pokojnika izkopljeta ter preneseta v nov grob ob zidu, ker samo tamkaj dovoli, da se postavi spomenik. Dasi dokazuje malo pietete, da se nedolžnim žrtvama ne privoščijo miru in pokoja niti v grobu, vendar se je odbor moral udati škofovi zahtevi, ker je izvršitev spomenika že oddal. Na spomeniku je odbor predlagal napis: »Izdihnila 20./IX. 1908«. Tudi ta nedolžni napis ni bil škofu po volji. Zahteval je kategorično ta-le napis: »Umrli 20. septembra 1908«. Končno so se zedinili za napis: »Izdihnila 20. sept. 1908.« Brez komentarja!

Odlikovani Slovenci.

Iz Beograda nam pišejo:

Dejstvo, da so med vsemi Slovenci Slovenci razmeroma največ žrtvovali za žrtve povodenske katastrofe v Srbiji, se tu splošno priznava in tudi po zaslugi ocenjuje. Najbolj je presenetilo darilo v znesku 3000 K, ki ga je gospa dr. Tavčarjeva v ime odbora za nesrečne žrtve povodnji v Šumadiji vročila beogradskemu županu Kosti Glavinicu. V znak priznanja za bratsko sočutje, ki so ga pokazali Slovenci vzpričo nesreče, ki je zadelo srbski narod, namerava baje vlada nasvetovati kralju, da odlikuje tiste Slovence, ki so si pridobili največ zaslug z nabiranjem prispevkov in s prireditvijo koncerta za poplavljenec. Govori se, da bo v prvi vrsti odlikovana gospa dr. Tavčarjeva, kot predsednica odbora za srbske poplavljenec. Odlikovana pa bosta tudi dr. Ant. Švigelj, kot predsednik »Ljubljanskega Zvona« in gospa Iva pl. Foedranspergova. Čim izide kraljev ukaz, prinese odlikovanja v Ljubljano eden izmed članov odbora za sprejem Slovencev, in sicer ali profesor Rista Odavič ali pa Darko Ribnikar, urednik »Politike«.

Ljubljanska deputacija na grunewaldskih slavnostih.

Snoči se je vrnila v Ljubljano deputacija, ki jo je poslal mestni občinski svet v Krakov, da se udeležijo grunewaldskih slavnosti. Vtiski, ki jih je prinesla sabo iz Krakova niso najboljši. Slovenci so bili zastopani na vsi črti, toda nič boljše se ni godilo odposlanstvu Prage in Zagreba. Dasi so bila mesta Praga, Zagreb in Ljubljana oficijalno vabljeni na slavnosti, vendar se je z odposlanci teh mest postopalo tako hladno in tako naravnost prezirljivo, da se jim je nehote moralo vsiliti domnevanje, da se jih smatra kot nadležne goste. Najprvo je deputacije osupnil že skrajno hladen sprejem. Na kolodvor je prišel samo župan dr. Leo. Brez vsakega pozdrava je izročil od-

poslancem kuverte z vstopnicami k raznim prireditvam, nadalje pa se ni niti on, niti kdo drugi brigal za nje. Dejstvo, da so gostom preskrbeli še vrhu tega skrajno slaba stanovanja, je deputacije moralo utrjevati v prepričanju, da se jih ne uvažuje za posebno dobro došle. Praška in ljubljanska deputacija sta položili vence na spomenik pesnika Mickiewicza.

To se je izvršilo brez vsake najmanjše ovacije. Pri odkritju spomenika kralju Jagiellu so Čehi in Slovenci hoteli položiti ob vzožje spomenikovo srebrne vence s primernimi govori. Na to se jim je oficijalno sporočilo, da naj pri tej priliki vencev ne položijo, ker ni na programu nobenih govorov, razen poljskih, vršiti pa se mora vse po programu. Slovenci in Čehi so se uklonili. Ko so prišli k odkritju spomenika, se zanje ni zmenil živ krst. Ko so se pa pojavili Madžari, so jih Poljaki pozdravili z navdušenimi ovacijami. Da je ta incident moral slovenske deputacije boleti, pač ni treba poudarjati. Naravnost užaljeni pa so bili odposlanci, ko je na to smel govoriti, pozdravljen z viharimi eljen-klici, Madžar Nagy, dočim slovenskim odposlancem pri odkritju niso dovolili govoriti, češ da bi to bilo proti programu. Za slovenske deputacije se vobče ni nihče brigal. V njihovo bližino sploh ni prišel nobeden izmed gospodov od komiteja. Odposlanci mesta Prage, Zagreba in Ljubljane so morali kakor zapuščene ovce tavati okrog, da niti toliko se ni storilo zanje, da bi se jim preskrbelo pošteno restavracijo, kjer bi mogli obedovati. V četrtki zvečer je bila slavnostna predstava v gledališču. Hrvatom in Slovincem se je dala na razpolago loža, v kateri je bilo prostora jedva za 3 osebe. Semkaj v ložo je prišel član komiteja, ki je deputacijam naznanil, da bodo odposlanci — »smeli« govoriti na ravtu. Par trenutkov kasneje pa se je vrnil isti gospod z vestjo, da se na ravtu sploh ne bo govorilo. Obenem je prinesel vabila na banket »Streljskega društva« ter pripomnil, da se bodo na tem banketu vršile napitnice. Iz vsega tega postopanja so Hrvatje in Slovenci razvideli, da se jih hoče hote ali nehote bagatelizirati. Zato so sklenili, da ponese srebrne vence, ki so jih mislili položiti na Jagiellov spomenik, na magistrat in da na to takoj odpotujejo. Ta svoj sklep so sporočili na ravtu županu dr. Leo. Ko so v petek prišli na magistrat, jih je pričakoval župan dr. Leo z obema podžupanoma. Pri tej priliki je imel župan navdušen govor, ki so mu je poznalo, da ima namen, Slovence in Hrvatje potolažiti in pomiriti. Dr. Leo je govoril o slovenski vzajemnosti, zatrjeval, da se pride oficijalno zahvaliti v

Zagreb in Ljubljano, ter končno povabil deputacijo na slavnostno sejo mestnega občinskega sveta na čast Paderewskemu. Temu vabilu so se odzvali Hrvatje in Slovenci, ne pa Čehi, ki sploh niso bili vabljeni. Čehi so seveda na to takoj obrnili hrbet Krakovu. Na slavnostni seji, ki je bila, kar je treba brez pridržka priznati, nadvse sijajna, je dr. Leo v posebnem govoru pozdravil Slovence in Hrvatje ter jih tudi predstavil Paderewskemu. Ko je bila seja končana, jih je povabil k sebi na dine v nedeljo. Ko sta deputaciji že odhajali iz dvorane, so jim prinesli vabila na sokolsko slavnost, ki se je vršila ob 4. popoldne. Temu vabilu se niso odzvali niti Slovenci niti Hrvatje. Slovenska deputacija je odpotovala iz Krakova v soboto ob 3. popoldne, hrvaška pa v nedeljo zjutraj. Kako malo pozornosti so posvečali Poljaki slovenskim gostom, dokazuje to, da poljski listi niti zabeležili niso, da so v Krakov prispele deputacije mest Prage, Zagreba in Ljubljane. Edino »Nowa Reforma« je prinesla kratko beležko, a še to vsled intervencije. Vse to je naravno odposlance moralo žaliti in boleti, tembolj, ker so morali opaziti, da se pač na višji migljaj — strogo izogibljive dati slavnostim slovenski značaj. Kar pa je slovenske goste najbolj disgustiralo, je bilo to, da se je njihov dosledno zastavljalo in preziralo, Madžarom pa so se prirejale navdušene ovacije. Pripominjamo, da se ni klerikalni državnozborni delegaciji, obstoječi iz poslancev Žitnika, Fona in dr. Benkoviča, prav nič bolje godilo, kakor deputacijam iz Prage, Zagreba in Ljubljane.

Bolgari se zanimajo za Slovence.

V zadnjem času so se jeli na Bolgarskem živahno zanimati za nas Slovence, ki so nas preje poznali, jedva po imenu. Da so to zanimanje deloma povzročili razni kongresi, ki so se vršili v Sofiji in katerih so se udeležili tudi Slovenci, o tem ni dvoma. Glavna zasluga v tem oziru pa gre bolgarskim književnikom in časnikarjem, ki v zadnjem času izredno mnogo pišejo o Slovincih, poudarjajoč zlasti veliko sorodnost bolgarskega in slovenskega jezika. Da ima to zanimanje za Slovence tudi praktične posledice, smo pokazali že zanjči, ko smo poročali o nameravanem izletu bolgarskih trgovcev in obrtnikov na Slovensko. Drug slučaj beležimo danes. Trgovska zbornica v Sofiji je nam poslala celoletno naročnino na naš list, češ, da hoče dati bolgarskim trgovcem možnost, da se iz slovenskega lista pouče o političnih in gospodarskih razmerah na Slovenskem. To je del praktične slovenske vzajemnosti!

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

(Dalje.)

Previdno je Rovetta pristopil k Angelikovi mizi. Bal se je, da bi ga Angelik ne spoznal. Toda ta je bil že popolnoma pozabil, kaj je vse doživel prejšnjo noč in ni slutil, da je spoštljivo bližajočega se tujca že enkrat v ravno tem lokalu pošteno, da, prav kapucinsko oštel.

»Dovolite, gospod baron...«

Angelik je pogledal na desno in na levo stran svojega sedeža, in ko se je prepričal, da sedi čisto sam pri mizi, je začuden vprašal:

»S katerim baronom pa govorite?«

»Saj ste vendar vi gospod baron Koleraba,« je menil Rovetta.

»Jaz?« je strmel Angelik. »O koleraba sem že, prava kapucinska koleraba, ali baron — nikar ne zamerite — še nisem utegnil postati, ker sem šele pred nekaj dnevi iz kapucinske kute zlezal.«

Spoznanje, da je Angelik že precej vinjen in da ga sploh ne pozna, je dalo Rovetti pogum, da je prisedel k mizi in prepričan je bil, da bo brez posebnih težav izvedel vse, kar želi izvedeti.

»Vi se izvolite šaliti, gospod,« je rekel prijazno. »Kdo naj verjame, da ste vi kdaj nosili kapucinsko kuto. Na vas ni prav nič kapucinskega.«

»Pa sem vendar kuto nosil in še precej časa,« je melanholično izjavil Angelik. »Ampak žal mi je za vsako uro, ki sem jo v klostru prebil. O, kako sem bil takrat neumen!«

»A kako ste vendar prišli v samostan?« je poizvedoval Rovetta.

»Skozi zakristijo! Kot dijak sem namreč hodil h kapucinom na hrano in ker se v šoli nisem nič učil, delati pa tudi nisem hotel, sem šel v zakristijo in sem se ponudil za kapucina. Mislil sem, da bom v klostru prijetno živel, v božjem strahu pečenko otepaval in sladko vince srkal. Pa sem se moral vedno za kazen postiti, ravno takrat, kadar so imeli pečenko in purmana. In kako so še sicer ravnali z menoj! Strašno! Še danes se mi poznajo rane. Če hočete, vam jih pokažem!«

In Angelik je vstal s svojega sedeža in dasi se je le jako teško na nogah vzdrževal, se je vendar začel pripravljati, da bi Rovetti pokazal rane, ki mu jih je prizadejala palica patra Špinače. Rovetta mu je komaj dopovedal, da nič ne dvomi o resničnosti njegovih besed in le s težavo ga je pripravil do tega, da se je zopet vsedel.

Rovetta bi bil sicer rad izvedel, zakaj so v klostru tako hudo ravnali

z Angelikom, a kadar je začel Angelik o kapucinih govoriti, ni mogel nehati. Videč, da ima v Rovetti zvestega poslušalca, mu je začel na dolgo in na široko pripovedovati klosterske historije, resnične in izmišljene, samo o svojem početju ni ničesar povedal. Rovetta dolgo časa ni mogel priti do besede. Končno se mu je pa vendar posrečilo, zasukati pogovor tako, kakor je želel.

»Kaj pa zdaj počenjate?« je vprašal Angelika. »Ali ste si že izbrali kak poklic, ali poiskali kako službo? Kakor se mi zdi, nimate skrbeti samo zase!«

Angelika je to vprašanje spomnilo na realne potrebe življenja in ga opozorilo, da bi mu morda ta prijazni dostojanstveni gospod pomagal do dobrega kruha.

»Nič nimam, ne poklica ne službe,« je zavzdihnil in naredil skrajno žalosten obraz. »In tudi denarja nimam nič. O, vi ne veste, kako je človeku hudo, ki nič nima in nič ne zna. Če veste za kako dobro službo, pomagajte mi, da jo dobim, vse svoje življenje bi vam bil hvaležen in molil bom za vas cele noči.«

Rovetta je zadovoljen kimal z glavo. S človekom, ki nič ni in nič nima, se da govoriti, si je mislil in sočutno je rekel:

»Poskusil bom storiti za vas, kar mi bo mogoče, samo potrpeti boste morali nekaj časa. Službe se ne stre-

sajo iz rokava. Nekaj denarja bode pa že imeli za ta čas.«

»Kje ga bom vzel?« je hinavsko vzdihoval Angelik. »Ko sem prišel na svet — bog daj moji materi vse dobro — nisem imel ne enega vinarja v žepu in pri kapucinih ga tudi nisem nikoli videl. Revez sem, revež in bi kako dobro službo prav rad prevzel.«

»Zanesite se name,« je dejal Rovetta slovesno. »Imam odlične prijatelje in izvrstne zveze in pomagal vam bom toliko raje, ker vem, da imate ljubeznivo sestro. Videl sem jo včeraj in ugajala mi je zelo.«

»O, že verjamem, da vam je ugajala,« je zarenčal Angelik. »Vam bi ugajala in še marsikom. Ali svetujem vam, da se nič preveč za njo ne ozirate. Danes, ko sem govoril s cesarskim gospodom na policiji, mi ni treba več skrivati, da to ni moja sestra, marveč moja nevesta. Zapomnite si to, častiti gospod; moja nevesta je, ki je ne dam za vse službe, kar jih imata francoski in avstrijski cesar in še turški sultan povrh.«

Angelik je bil postal jako nezupen proti Rovetti. Meril ga je z grdimi pogledi in govoril je tako glasno in izzivajoče, da je vsa dvorana gledala nanj. Toda vitez Rovetta di Kadona se ga ni nič več bal. Spoznal je, da ima opraviti z nedolžnim pijančkom in ni mu bilo teško, ga pomiriti.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljanske.

Smola. Janez Suhadolc na Dobrovi je imel pa včeraj pred okrajnim sodiščem res smolo. — Dne 21. pretečenega meseca si je bil položil svoj klobuk na Dobrovi na nek voz; ko se pa vrne, je bil klobuk z nožem ves razrezan. Suhadolčeva žalost je bila velika; klobuk sicer ni bil več veliko vreden, ali dolgoletnega spremljevalca svojega se je Suhadolc že tako navadil, da je resnično žaloval za njim. Drugi dan si je seveda vzela drug klobuk, spet ga je nekam položil, in spet mu ga je hudobna roka razrezala. Suhadolcu je pa to bilo res preveč: naznanil je vso stvar orožnikom in kot storilec označil Janeza Šerjaka iz Dobrove. Ta je tajil, da bi bil klobuka razrezal, prič tuji ni bilo za to nobenih, in tako je sodnik Šerjaka oprostil. »Saj mi ni za klobuke, ampak za menoro,« je Suhadolc je končal prvo poglavje svoje včerajšnje smole in začelo se je drugo poglavje. »Suhadolc, zdaj ste pa vi zatoženi. Ali ste bili že kdaj kaznovani?« — »Enkrat zaradi ene babe; ravbar mi je rekla, permejduš, pa sem jo fest usekal.« — »Vi ste pa zdaj zatoženi, da ste na vrtu zažgali seno, in ker je veter pihal, bi se bila lahko vnela hiša.« — »Samo eno pešico sena sem prižgal.« — Poklicane pričue potrdijo, da je Suhadolc zažgal na svojem vrtu pretekli mesec kopico sena, in ker je pihal precej hud veter, je bila nevarnost, da se vname blizu stoječa s slamo pokrita hiša. Sodnik je zato Suhadolca obsodil na 10 K globe ali pa na 24 ur zapora. — »Permejduš, nič ne bom plačal, pa tudi sedet ne grem; naj gre pa stvar naprej,« je izjavil Suhadolc. — Priznati se mora, da je imel včeraj Suhadolc res veliko smolo: za klobuka ne bo dobil nobene odškodnine, pa še obsojen je bil. To je vsekako preveč za en dan.

Razne stvari.

* **Grozen čin očeta.** K poročilu o groznem činu poštnega sluga Molnarja moramo še dodati. Molnar je živel s svojo ženo v najsrenejšem zakonu. Čin je izvršil na ta način, da je proti 4. zjutraj poslal svojo ženo k nekemu svojemu tovarišu z naročilom, da naj ta sporoči njegovemu šefu, da ne more za danes opraviti svoje službe. To se ženi ni zdelo nič čudnega, ker je Molnar že dva dni bolan ležal v postelji. Komaj se je žena oddaljila, je Molnar najprvo svojemu dva meseca staremu dečku in potem svoji osemletni hčerki z britvijo prerezal vrat. Kakor so policijski zdravniki konstatirali, se otroci niso niti

»Ne razburjajte se, gospod,« mu je rekel. »Jaz sem oženjen in nimam glade vaše neveste prav nobenih namerov. Napravila je name dober utik, to je vse. Prosim vas, da ji sporočite moje pozdrave in ji rečete, da ji želim vse najboljše.«

»Tako, tako, vi ste oženjeni.« Angelik je bil pomirjen. »No, in mladi tudi niste več in grdi ste tudi. Pa bodiva zopet prijatelja. Vaših pozdravov pa svoji nevesti ne morem sporočiti. Še sam ne vem, kje da je. Že ves dan jo iščem, pa je ne morem najti. Samih skrbi se mi je začelo mešati.«

»Ne bo tako hudo. Malo je gotovo tudi vino že vplivalo na vas.«

»Ali mislite, da sem pijan?« se je razljutil Angelik. »Jaz sploh nisem nikoli pijan! Ljubi gospod, jaz sem ga dvanajst let pri kapucinih pil in kaj prenesem. Zapomnite si to.«

Rovetta je z izbranimi besedami hitel dopovedovati Angeliku, da o njegovi popolni treznosti nič ne dvomi, niti o njegovih pivskih zmognostih, češ, da je že mnogo slišal, da je pri kapucinih izvrstna šola za spoznavanje vinske kapljice, potem pa je zopet pogovor zasukal na Adalgundo.

»Nič ne vem, kje da je,« je ternal Angelik. »Če je le niso odpeljali. Tako čedna je in tako jo imam rad. Še umrl bi, če bi je več ne bilo nazaj, ali bi se pa na klosterska vrata obesil.«

zбудili. Po tem krvavem činu se je Molnar vlegel med mrtva otroka ter si z britvijo prerazal vratne žile, potem si britev zasadi v srce. Čez par minut se je vrnila žena, ki je pri pogledu zblaznela, da so jo morali odpeljati v blaznico. Ponoči so Molnarja, ki bo morda ozdravel, policijsko zaslišali.

* **Tifus v Budimpešti.** Tifus se v Budimpešti grozovito razširja. V soboto je zbolelo 26, v nedeljo 13 oseb in sicer zaradi uživanja sadja in pokvarjenega mleka. Ker primanjkuje ledu, se epidemija še bolj razširja. Sanitetna oblastva vrše strogo kontrolo pri prodajanju živil.

* **Poskušeni samomor zapuščene neveste.** Pred nekaj dnevi se je v dunajskem mestnem parku ustrelil 26letni, v Badnu uslužbeni vrtnarski pomočnik Jožef Felbermaier zaradi srčne napake. Njegova nevesta, Mici Bezeder je bila vsled tega tako žalostna, da je rekla, da se umori. Niso jo pustili samo. Včeraj ponoči se ji je posrečilo v stanovanju Felbermaierjevih staršev, prerezati si žile pod kolenom ter izpiti steklenico bronkalija. Našli so jo nezavestno. Upajo, da jo rešijo.

* **Umor in samomor.** V Časlavi se je vojak 12. domobranskega pešpolka Jelen zaljubil v hčer protestantskega mežnarja. Oče ni trpel tega razmerja ter je vojaku prepovedal, še nadalje se shajati z njegovo hčerjo. Vsled tega se je vojaku vzbudila grozna misel. V nedeljo opoldne je prišel k mežnarju. Po kratki razgovoru je Jelen potegnil revolver ter parkrat ustrelil na mežnarja in njegovo hčer. Mežnar se je, zadet v prsa in trebuh, takoj mrtev zgrudil. dočim je hči zbežala. Medtem si je Jelen pognal kroglo v glavo ter obležal mrtev.

* **Žalostna rodbinska drama.** Iz Pariza poročajo: V Verviersu je umorila neka žena svojo 16letno hčer in potem sama sebe. Ko je mož nesrečnice prišel domov ter videl trupla svoje žene in hčere, so mu le težko ubranili, da si ni končal življenja.

* **Odstavljeni maroški sultan v Evropi.** Bivši maroški sultan Abdul Azis se je pripeljal dne 11. t. m. iz Egipta v Marzilijo. Pozdravil ga je francoski konzul v Caseblanci in mu je razkazal marziljske znamenitosti. Zvečer je obiskal bivši sultan šantan. Iz Marzilije se je sultan odpeljal v Maroko.

* **Železniška nesreča.** V Ameriki so hoteli uvesti enotirno železnico, sistem Tunis. In prvi vlak te železnice, ki naj veže Baiford in Litsland, je skočil že s tira. Pri tem je bilo petnajst oseb ranjenih, med temi več težko.

Žalostno je Angelik povabil glavo. Njegov pogled je padel pri tem na polni kozarec in ker polnih kozarcev ni mogel trpeti, ga je hitro izpraznil. Rovetta pa mu ga je novič natočil iz same hvalečnosti, da mu je povedal vse, kar je hotel izvedeti od njega in točil mu je toliko časa, da Angelik ni mogel več govoriti in je samo še butal z glavo ob mizo in bolestno ječal ali pa klical »Špelica, Špelica!«

Tedaj je Rovetta svojega novega prijatelja brez slovesa zapustil in je odšel s starim Italijanom, ki je bil z izidom Rovettove intervencije jako zadovoljen.

»Bene, bene,« je govoril stari grof. »Ste ga naredila molto bene. Ga bomo poslala ta kapucino iz Lubiana — ma kako?«

»Tega niti treba ni,« je dejal Rovetta. »Najbolje bo, da prepustite vse meni — jaz vam jamčim, da naredim tega kapucina vsaj za nekaj časa neškodljivega. Seveda — nekaj bo to veljalo.«

Stari Italijan je takoj odrinil bankovec za sto frankov in prepustil Rovetti, da spravi vse v red. In Rovetta je še tisto noč poslal na policijo brezimno ovadbo, da sedi v »Peklu« pijan kapucin, ki zabavlja na cesarja in na francoske oblastnike in ko se je Angelik iz svojega pijanskega spanja prebudil, je strahoma zapazil, da je v zapora.

(Dalje prihodajše.)

* **Zadelični magnat.** Posestva kneza Maksa Egona Thurn-Taksisega, ki je dedni član ogrske zbornice, pridejo v najkrajšem času na javno dražbo. Knez ima poldrug milijon kron dolgov.

* **Skupni samomor dveh starih prijateljev.** V Mako na Ogrskem sta sklenila dva posestnika Pavel Kovač in Emerik Juhas zaradi neozdravljive bolezni skupno umreti. Napolnila sta dve vreči s kamni, obesila si jih okoli vrata ter skočila, v vodnjak na Juhasovim dvorišču. Kovač je 70, Juhas 68 let star. Oba sta zapustila veliko premoženje.

* **Žrtve požara.** Iz Bombaya poročajo, da je požar upepelil veliko stanovanjsko kasarno. Pri tem je zgorelo sedem oseb, trije so se pa zadušili.

* **Kneza aretirali.** V Berlinu so v neki vinarni aretirali 30 let starega Marchese Pandolfi Principe Comte d' Auro. Knez se je seznanil z bogatimi dekleti ter jim objuboval, da jih napravi za kneginje. Neumnice so mu verjele ter so mu dale večje svote denarja, katere je knez zapravil po nočnih lokalih. Končno ga je vendar ena ovadila. Imel je tudi prepovedana razmerja z moškimi. Aretirani je iz neke stare italijanske knežje rodbine in se je delj časa potikal tudi po Avstriji, kjer je zapustil veliko dolgov.

* **Samomor s pomočjo elektrike.** Gostilničar Ivan Zimmer v Lincu, ki je živel s svojo ženo v prijateljsstvu, je splezal na železni drog, na katerem je pritrjena žica električne centrale Steyer-Durchbruch, ter se je s tem umoril, da se je dotaknil te žice.

* **Mož umoril ženo.** Med trgovcem Antonom Fenterjem iz Lašvic in njegovo ženo, ki se tožita zaradi ločitve zakona, je prišlo do prepira. Žena je zapustila lokal. Mož je hitel za njo ter jo je na cesti z revolverjem ustrelil. Mlada žena je bila takoj mrtva. Na to se je hotel Fenter ustreliti, se pa ni zadel.

* **Politični umor.** Iz Habane poročajo, da je konservativni župan Molen ustrelil Rodrigueza, sorodnika predsednika Kube. Umor se je zgodil vsled političnih preprirov. Prebivalstvo je zelo razburjeno.

* **Velika cena za zrakoplovec.** Newyorški »World« razpisuje ceno 120.000 mark za tistega zrakoplovca, ki bo v času od 15. avgusta t. l. pa do 1. januarja 1911 preletel v 100 urah iz New Yorka v St. Louis, to je zračna črta 1500 km. Edini pogoj je, da se tri dni poprej naznani.

* **Čoln se potopil v Vzhodni Aziji.** Na reki Mekong se je potopil čoln. Pri tem so utonili general de Beyllé, vojaški zdravnik Ruffiandis, sanitetni šef v laoškem okrožju, in trije mornarji.

* **Golorok propovednik in goloroki poslušalci.** Kakor znano, je v Ameriki silna vročina. Tako je vroče, da padajo ljudje po tleh, kakor muhe, in da vsled silne vročine mro na razgretem tlaku. Zato skuša vsakdo, da se ubrani vročine na kakoršen si že bodi način. Tudi pastor kongregacijske cerkve v Waterbury v državi Connecticut, je čutil, da bi mu lahko postala vročina nevarna. Ko je prišel v eni minulih nedelj ves zasoplen na prižnico, je pričel svoj govor sledeče: »Ljubi moji bratje in sestre! Strahovito vročino imamo. Tisti, ki želite, da svojo pridigo srečno in v vašo zadovoljnost dokončam, prosim, da dvignete roke.« Seveda so takoj vsi verniki dvignili svoje roke. Nato je slekel pastor svoj suknjič in telovnik, stegnil roki ter začel zbranemu občinstvu razlagati božjo besedo. Ker je bilo pa tudi vernikom vroče in so hoteli udobno poslušati svojega golorokega pastora, so tudi sami sledili njegovemu zgledu. Slekli so suknjiče in telovnike ter v sami srajci prisostvovali cerkveni ceremoniji.

* **Novo vrste dvoboj,** pri katerem sploh ni nobenega orožja, sta upeljala dva madžarska gentlemana v Aradu. Zadnjič sta se bila nekaj skregala in drugi dan se je pojavil v inseratnem delu ondotnega lokalnega lista sledeči poziv: »Gospod! Gentlemanu vaše vrste se ne pošiljajo sekundanti. Imejte se torej za oklofu-

tanega s temi vrsticami. Dajem vam obnem eno od desne strani in eno od leve. Zahvalite boga, da ne jemljem tudi palice, da bi vas pretepel.« Nasprotnik je takoj odgovoril v časopisu: »Imenitni nasprotnik! Hvala lepa, da ste mi dali — četudi le pismo — v celem le dve zausnici in da me niste pretepli. Dovolite mi, da vam v odgovor na vaše insulte pošljem šest kroglic iz samokresa v vašo cenjeno bučo. V trenutku, ko boste brali, se smatrajte za mrliča. S srčnim pozdravom vašemu truplu . . .« — Izplačalo bi se to novo vrsto dvoboja posnemati.

* **Stara sanskritova drama.** Berlinski učenjak v sanskritu prof. Lüder je raztolmačil star sanskritski rokopolis. Rokopolis obsega dramo, ki je okoli petsto let starejša od znane Kalidasove »Sakuntale«.

Za kratek čas.

Žena: Kaj si že zopet pijan? Strašno! Jaz bi le rada vedela, kak užitek je, se vsak večer opijaniti.

Mož: Tega ne povem — drugače bi bila še ti vsak večer pijana.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 19. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910 . . .	za 50 kg	9 40
Rž za oktober 1910 . . .	za 50 kg	7 08
Koruzza za julij 1910 . . .	za 50 kg	5 71
Oves za oktober 1910 . . .	za 50 kg	7 12

Efektiv.

5 vin. višje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 19. julija 1910.

Maložbeni papirji.	Denarni	Biagovni
4% majeva renta	93-95	94-15
4 1/2% srebrna renta	97-65	97-85
4% avstr. kronka renta	93-85	94-05
4% ogr.	92-05	92-25
4% kranjsko deželno posojilo	96-50	—
4% k. o. češke dež. banke	94-25	95-25
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	474-—	484-—
„ „ 1864	325-—	331-—
„ tiske	308-50	320-50
„ zemeljske I. izdaje	297-25	303-25
„ „ II. „	277-25	283-25
„ ogrske hipotečne	248-50	254-50
„ dun. komunalne	531-—	541-—
„ avstr. kreditne	526-—	536-—
„ ljubljanske	80-75	86-75
„ avstr. rdeč. križa	64-50	68-50
„ ogr. „	38-40	42-40
„ bazilika „	28-40	32-40
„ turške	258-25	259-25
Delnice.		
Ljubljanske kreditne banke	446-25	447-25
Avstr. kreditnega zavoda	671-—	672-—
Dunajske bančne družbe	547-—	548-—
Južne železnice	108-50	109-50
Državne železnice	741-25	742-25
Alpine-Montan	744-50	745-50
Češke sladkorne družbe	232-50	234-—
Živnostenske banke	261-—	262-50
Valute.		
Cekini	11-36	11-38
Marke	117-45	117-65
Franki	95-35	95-45
Lire	94-75	94-95
Rublji	253-—	253-75

Vinski zakon

ki ga mora imeti nabitega vsak gostilničar, vsak vinski trgovec in vsak vino-gradnik . . . .

sicer zapade strogi kazni . . . .

. . . se dobiva v . . . .

„Narodni knjigarni“

v Ljubljani

Prešernova ulica št. 7

po 70 vin. s pošto 80 vin.

Službo pisarja, sluge

(v pisarni, zavarovalnem, denarnem zavodu (s kavcijo) portirja, skladiščnika itd. išče pisarniški pomočnik, slovenščine in nemščine popolnoma vešč. Vstop takoj. — Ponudbe pod „P. P.“ na upravištvo »Slov. Narod«. 45

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštovanju
iv. Bonač v Ljubljani.
 Cena sliki 5 kron. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa . . . . . K 83.116.121-11
 upravnega premoženja . . . . . K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad . . . . . K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskoptira** trgovske menice. — **Preskrbuje** vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — **Izdaja** nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v združni pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavnica:
 K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni zaklad:
 K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzih.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fondii K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

- Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
- Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.
- Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
- Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
- Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobroteljskim namenom.
- Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mladenost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

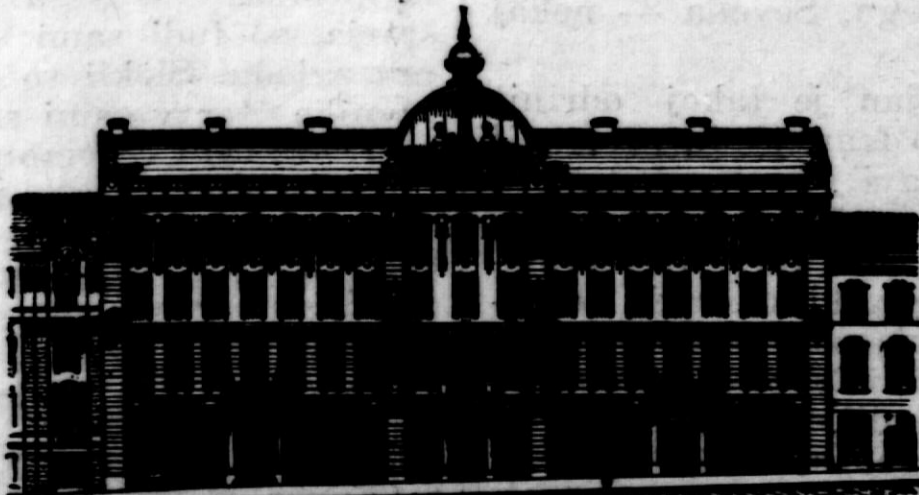
∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.